

Косово је најважнија српска национална тема али последњих деценија и један од највећих проблема са којим је Србија суочена. Са албанским сепаратизмом и тероризмом суочавала се и Титова Југославија али је успевала да га како-тако држи под контролом уз чињење великих уступака албанској страни. Проблеми су се усложнили када је почео распад Југославије и када су се западне силе умешале у постојеће конфликте. Врхунац тога била је НАТО агресија на Југославију коју су 1999. године сачињавале Србија и Црна Гора, без одобрења Савета Безбедности УН. Од тада до данас ситуација се није променила на боље. Напротив. Наредне године 24. марта се навршава тачно 20 година од почетка бомбардовања Југославије. САД желе да подвуку црту, без сумирања резултата свога рада и ставе тачку на питање Косова.

Ми се сада налазимо у завршници решавања косовског питања али тако да ни сами не знамо одговоре на многа питања. Нисмо дошли до решења као друштво, нисмо успоставили минимални консензус, нисмо усвојили ни државну платформу за решавање косовског проблема. Уместо тога, већ годинама се повлачимо по захтевима Запада који од дела државне територије Републике Србије прави посебну државу, противно свим међународним законима. Садашње власти су прихватиле такав образац. Иако су обећавале да ће представити своју платформу за решавање косовског проблема, никада то нису урадиле.

Да ли је Уставни суд донео погрешну одлуку?

Једини оквир за решавање овог проблема, у складу са међународним правом и Уставом Републике Србије је Резолуција 1244 СБ УН. Међутим државно руководство Србије је потпуно препустило западу да решава питање Косова у оквиру бриселског дијалога,

иако Србија није чланица ЕУ и Брисел нема никавог основа да се меша у унутрашња питања једне суверене државе. Председник Србије Александар Вучић је чак покушао да обезвреди Резолуцију 1244 тврдњама да је она неповољна за нас али да ми тога нисмо свесни. У вези са таквом тврдњом изложио је тезу да се Резолуција 1244 односи на Савезну Републику Југославију (СРЈ) која више не постоји, немерно занемарујући чињеницу да је Република Србија правни наследник СРЈ.

Вучићева заклетва на Уставу и Мирослављевом јеванђељу (31.5.2017.)

Државно руководство износи ставове који не осликавају реално стање ствари, тврдећи да Србија нема ништа на Косову и да би било који добитак означавао победу. Заправо Србија се потписивањем Бриселског споразума 2013. године добровољно одрекла низа надлежности у интересу албанске стране и препустила контролу над својом територијом албанским сепаратистима. Уставни суд се на захтев за оцену уставности бриселских преговора прогласио ненадлежним, тврдећи да је у Бриселу потписан политички договор а не међународно-правни документ. Међутим председник Србије је демантовао овакав став изјавом на конференцији за штампу приликом посете Дејвида Мекалистера у марту ове године да је противуставни Бриселски споразум из 2013. године,

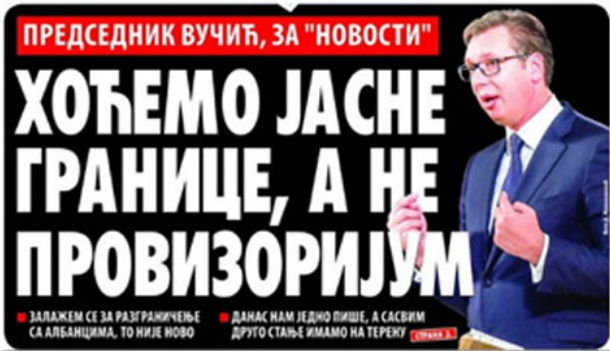
међународно-правни споразум.

И поред тога, Косово у правно-формалном смислу не може да постане држава, све док Србија потписом не овери свој пристанак и док се са тим не сагласе сталне чланице СБ УН. Једина адреса за решавање међународног статуса Косова је УН, међутим ту су Русија и Кина које нису спремне да се сагласе са насилном сецесијом дела територије једне суверене државе, јер би то представљало преседан и значило да у будућности истим путем може да буде раскомадана било која друга држава.

Да ли Русија подржава одвајање Косова?

Читав маневар са измештањем договора о Косову и Метохији из УН у Брисел, осмислили су западне земље које су главни покровитељи косовске независности, како би избегле ту препреку у УН.

Сада желе да Русију и Кину ставе пред свршен чин, тврдећи како су Београд и Приштина спремне за договор и да за „изналажење решења“ имају подршку Запада, али је пре свега Русија у читавој тој идили реметилачки фактор због тога што инсистира на уважавању међународног права, односно Резолуције 1244 и Устава Републике Србије. Оно што збуњује српску јавност су противречне изјаве руских званичника које иду од тврдње да Русија подржава свако решење која Србија договори са Приштином, до тврдње да Русија јасно подржава Србију у решавању косовског питања искључиво у складу са Резолуцијом 1244, Уставом Републике Србије и вољом српског народа. Разлика је огромна. Подршка сваком решењу које Београд договори са Приштином значи подршка противуставним договорима који нису у складу ни са Резолуцијом 1244 и које председник Србије доноси на своју руку иако нема никаквих овлашћења да тако поступа и по Уставу Србије нема надлежност да се бави решавањем тог проблема. То подразумева да би Русија подржала непостојећу политику државе Србије за решавање косовског питања која се заправо своди на прихватање већ постављених услова Брисела.

Косово, последни чин

Пише: Драгана Трифковић
недеља, 18 новембар 2018 21:17

